

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

13 december 2005

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de dames Trees Merckx-Van Goey en Patricia Ceysens en de heren Eloi Glorieux,
Kris Van Dijck, Jos Bex en Flor Koninckx –**

**betreffende de nood aan een inclusief beleid ten aanzien van verkeersslachtoffers
en familieleden van verkeersslachtoffers**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door mevrouw Vera Van der Borgh**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Luc Martens.

Vaste leden:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack,
de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera Jans, de heren Luc
Martens, Steven Vanackere;

de heer Marnic De Meulemeester, de dames Margriet
Hermans, Vera Van der Borgh;

de heren Bart Caron, Kurt De Loor, mevrouw Elke Roex.

Plaatsvervangers:

de heer Erik Arckens, de dames An Michiels, Monique Moens,
de heer Jurgen Verstrepen, mevrouw Linda Vissers;

de dames Cathy Berx, Kathleen Helsen, Trees Merckx-Van
Goey, Sabine Poleyn;

mevrouw Patricia Ceysens, de heer Marc Cordeel, mevrouw
Hilde Eeckhout;

de dames Else De Wachter, Michèle Hostekint, de heer
Herman Reynders.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

mevrouw Helga Stevens.

Zie:

267 (2004-2005)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mede-indiener	4
2. Bespreking	5
3. Stemming.....	5

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin behandelde het voorstel van resolutie betreffende de nood aan een inclusief beleid ten aanzien van verkeersslachtoffers en familieleden van verkeersslachtoffers op 25 oktober en 6 december 2005 (*Parl. St. Vl. Parl. 2004-05, nr. 267/1*).

1. Toelichting door mevrouw Trees Merckx-Van Goeij, mede-indiener

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goeij*, mede-indiener, is verheugd dat dit voorstel van resolutie uiteindelijk toch besproken wordt in de commissie waarin het thuishoort. Aanvankelijk was dit voorstel naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie verwezen, maar het gaat hier minder om een mobiliteits- dan een welzijnsaangelegenheid.

In het voorstel wordt gepleit voor een inclusief beleid ten aanzien van verkeersslachtoffers en hun familieleden. Er bestaat heel wat onwetendheid over wat het betekent om een verkeersslachtoffer te zijn. Men moet er bijna aan den lijve mee geconfronteerd zijn of familielid zijn van een slachtoffer, om de consequenties te beseffen. De onwetendheid is zelfs nog groter als de slachtoffers kinderen of jongeren zijn. De impact van een verkeersongeval op een gezin, de noden en de behoeften van verkeersslachtoffers en de ondersteuning en hulp die een antwoord kunnen bieden op die noden en behoeften, zowel in de eigen omgeving als binnen een professioneel hulpaanbod, zijn vaak grotendeels onbekend. Voorts schort het vaak aan vaardigheden om zorgzame ondersteuning aan verkeersslachtoffers te bieden. Het is niet voor niets dat bepaalde organisaties een charter hebben opgesteld om aandacht te vragen voor deze problematiek.

In het Vlaams regeerakkoord staan diverse aanknopingspunten voor het door de indieners gevraagde inclusief beleid ten aanzien van verkeersslachtoffers. Zo wordt onder het hoofdstuk “De gezinszorg versterken” gesteld dat initiatieven worden ondersteund die zich richten op een betere opvang en begeleiding van jonge verkeersslachtoffers. Onder het hoofdstuk “Het mobiliteitsbeleid” luidt het dat de Vlaamse Regering “prioritair inspanningen (wil) leveren voor het verhogen van de verkeersveiligheid, door stimulerende maatregelen te nemen om de verkeersveiligheid te verhogen. Elk verkeersslachtoffer is er één teveel. De positieve tendens inzake verkeersveiligheid moet versterkt worden.” Onder “Veiliger en vlotter

verkeer” wordt vermeld dat elk verkeersslachtoffer in Vlaanderen een zorgzame, integrale en efficiënte ondersteuning wordt geboden.

Het is niet omdat iets in het regeerakkoord staat dat het, zelfs als er voldoende middelen voor zijn, ook gerealiseerd is. De indieners zijn met dit voorstel van resolutie een beetje de bondgenoten van de vzw Zebra, die zich beijvert voor een zorgzaam beleid ten aanzien van jonge verkeersslachtoffers. De vereniging Ouders van Verongelukte Kinderen heeft het voortouw genomen bij de oprichting van een Staten-Generaal voor opvang van verkeersslachtoffers. Zij stellen dat het ontbreken van kennis en praktijk, de niet aangepaste regelgeving en een tekort aan juiste ter beschikking gestelde middelen, de ontwikkeling en de toepassing van accuraat en adequaat beleid dat leidt naar hulpverlening op maat van verkeersslachtoffers, vooralsnog onmogelijk maken. De indieners willen op deze vraag ingaan en hebben daarom een voorstel van resolutie ingediend.

Aan de Vlaamse Regering wordt gevraagd om mede het voortouw te nemen bij de oprichting van een Staten-Generaal voor opvang van verkeersslachtoffers. De problematiek moet ook wat open worden getrokken en daarom wordt gepleit voor een Vlaams actieplan voor een geïntegreerd hulpverleningsbeleid op maat van de verkeersslachtoffers. Om werk te kunnen maken van een dergelijk actieplan, moet er binnen de Vlaamse Regering een coördinatie worden gegarandeerd, want er zijn heel wat domeinen betrokken bij deze problematiek: mobiliteit, welzijn, gezondheid, sport, jeugd en vrije tijd, tewerkstelling, onderwijs enzovoort.

Coördinatie is dus belangrijk en moet onder meer leiden tot het opstellen en uitvoeren van een Vlaams actieplan. Verkeer en mobiliteit zijn gedeeltelijk ook federale bevoegdheden en het zou dan ook een goede zaak zijn als er bij de Vlaamse overheid een aanspreekpunt is voor die federale diensten, om contact te houden en een gezamenlijke strategie uit te stippelen. Een andere opdracht is het sensibiliseren voor meer nabije zorg om kinderen, jongeren en hun omgeving. Bovendien moet er ook worden gestreefd naar een optimale samenwerking tussen de verschillende actoren inzake slachtofferhulp en moet de hulp aan familieleden van de slachtoffers worden aangemoedigd en ondersteund. Voor die vier opdrachten zou er een gedegen en goed afgesproken coördinatie moeten gebeuren binnen de Vlaamse Regering.

In een vierde vraag aan de Vlaamse Regering wordt ervoor gepleit om in de Staten-Generaal in het bij-

zonder aandacht te besteden aan kinderen en jongeren die het slachtoffer zijn van verkeersongevallen, evenals aan kinderen van wie een broer of zus, een ouder of een vriend bij een verkeersongeval betrokken was of als gevolg van een verkeersongeval is overleden. Het loont ook de moeite om zorgzaam klaar te staan voor jongeren die getuige geweest zijn van een verkeersongeval.

Ten slotte wordt aan de Vlaamse Regering gevraagd om blijvend aandacht te hebben voor preventie als prioritaire doelstelling.

Het voorstel van resolutie dateert al van maart 2005. Nadien is in de pers al gemeld dat de ministers Vervotte en Van Brempt een Staten-Generaal voor opvang van verkeersslachtoffers gaan oprichten. Daarmee wordt misschien al wat vooruitgelopen op de uitvoering van deze resolutie, maar bij de bespreking zal allicht een en ander nog kunnen worden toegelicht.

2. Bespreking

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* wijst erop dat in het voorstel van resolutie ook een aantal vragen worden gesteld aan de Vlaamse Regering. Het is gebruikelijk dat de regering dan de mogelijkheid wordt geboden om haar standpunt te vertolken, vooral ook omdat over bepaalde aspecten al verklaringen zijn afgelegd en persberichten uitgestuurd. Wat is de stand van zaken voor de oprichting van een Staten-Generaal voor opvang van verkeersslachtoffers? Wat is het standpunt van de regering over de voorliggende problematiek?

De *voorzitter* tekent hierbij aan dat er voor voorstellen van resolutie een geëigende procedure bestaat. Dat is een parlementaire procedure, waar de regering niet in intervenieert. Het heeft dus geen zin om over een dergelijk voorstel naar het standpunt van de regering te vragen. Dat neemt niet weg dat de minister hier desgewenst wel een standpunt kan innemen.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* repliceert dat de Vlaamse Regering over sommige onderdelen van dit voorstel van resolutie, dat al geruime tijd is ingediend en na nogal wat beslommeringen bij deze commissie is aanbeland, al een standpunt heeft ingenomen via persberichten. Zij vraagt alleen de huidige stand van zaken dienaangaande. Voorts meent zij dat het haar recht is de regering om een standpunt te vragen aan-

gaande de vragen die haar in dit voorstel van resolutie worden voorgelegd.

Minister *Inge Vervotte* zegt in verband met de Staten-Generaal voor opvang van verkeersslachtoffers, dat er momenteel wordt gepraat met de vereniging Ouders van Verongelukte Kinderen, de vzw Zebra en het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk. Die organisaties zijn gepolst naar hun verwachtingen en de verdere invulling die zij aan een en ander willen geven. Zij verwachten dat er in de komende twee jaar een inventarisatie gebeurt en dat de knelpunten worden aangewezen voor de dienstverlening op drie domeinen. Er is vooreerst de medische en psychosociale problematiek, waarvoor de minister van Welzijn bevoegd is. Daarnaast is er de verkeersveiligheid, een bevoegdheid van minister Van Brempt. Ten slotte zijn er vanuit de betrokken organisaties ook nogal wat vragen in verband met politionele en justitiële aangelegenheden: daarvoor is afgesproken dat minister Van Brempt dat zal opnemen, in overleg met de federale overheid.

De vermelde organisaties achten het belangrijk dat er op een realistische en haalbare wijze tewerk wordt gegaan, daarom vragen zij een realisatie in een periode van twee jaar. De diverse organisaties hebben in het licht van de komende Staten-Generaal hun opdrachtverklaringen herschreven. De nieuwe opdrachtverklaringen zullen als basis kunnen dienen voor een onderzoek, vertrekkend vanuit een inventarisatie van het aanbod van diensten en de zorg die door de administraties zou kunnen gebeuren. De taakverdeling binnen die administraties zou in principe nog dit jaar kunnen gebeuren. Op korte termijn kan er dan verder worden gewerkt op het gebied van beleidsvoorbereiding, inbreng van de steunpunten enzovoort. Het geheel kan dus in de loop van volgend jaar vorm krijgen.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

De verslaggever,

Vera VAN DER BORGHT

De voorzitter,

Luc MARTENS